

Sygnatura akt II Ca 1989/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Katarzyna Biernat-Jarek (sprawozdawca)
Sędziowie:	SO Barbara Kursa SO Renata Stępińska

Protokolant: sekr. sądowy Dorota Gąsior

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2019 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. C. A. Ś., M. Ś. & W. (...) spółki jawnej
w B.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej
w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie z dnia 22 czerwca 2018 r., sygnatura akt I C 2083/17/N

1. oddała apelację;
2. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Renata Stępińska SSO Katarzyna Biernat-Jarek SSO Barbara Kursa

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 czerwca 2018 roku Sad rejonowy dla Krakowa – Nowej Huty oddalił powództwo P. C. A. Ś., M. Ś. & W. (...) spółka jawna z siedzibą w B. o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 1.510 zł tytułem częściowego odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 22 maja 2016 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wedle norm przepisanych.

Jako bezsporne Sąd Rejonowy wskazał, że w dniu 21 kwietnia 2016 roku miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) o nr rej. (...), stanowiący współwłasność braci R. P. i A. P..

Sprawca szkody miał zawartą umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z Towarzystwem (...) S.A.

Strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność za zdarzenie i przyznała właścicielom pojazdu odszkodowanie w kwocie 2.540,34 zł.

Ponadto Sąd ustalił, że w dniu 31 maja 2016 roku R. i A. P. zawarli umowę cesji wierzytelności przysługującej im z tytułu odszkodowania za szkodę komunikacyjną w pojeździe marki V. zaistniałą w dniu 21 kwietnia 2016 roku od Towarzystwa (...) S.A., które udzieliło ochrony w związku z umową obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Przelew obejmował wszelkie wierzytelności przysługujące cedentom od strony pozwanej w związku ze szkodą z dnia 21 kwietnia 2016 roku, a także wszystkie uprawnienia cedentów względem ich dłużnika, z wyłączeniem przyznanego już odszkodowania i z wyłączeniem roszczeń z tytułu zwrotu kosztów holowania, parkingu lub najmu pojazdu zastępczego. Jako cesjonariusz została w umowie wskazana spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., natomiast podpisała się na niej Z. B. jako prokurent wymienionej spółki.

W dniu 10 czerwca 2016 roku została zawarta kolejna umowa cesji dotycząca wierzytelności wynikającej ze zdarzenia z dnia 10 czerwca 2016 roku. Jako cedent wskazana została w tej umowie spółka (...) sp. z o.o., natomiast cesjonariuszem był A. Ś. (2) prowadzący jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą (...). Na umowie w imieniu spółki (...) podpisała się Z. B. jako jej prokurent.

Na dzień 30 października 2017 roku Z. B. była prokurentem spółki (...).

W dniu 25 kwietnia 2016 roku zawarta została umowa spółki jawnej pomiędzy A. Ś. (2), W. H. (1) i M. Ś. (2). Powołana spółka miała istnieć i działać pod firmą (...). Ś., M. Ś. & W. (...) spółka jawna. W umowie spółki jawnej wspólnicy zobowiązali się do wniesienia określonych wkładów, w szczególności A. Ś. (2) miał wnieść wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa pod firmą (...) z siedzibą w B. NIP (...) REGON (...), o wartości 200.000 zł. Do umowy spółki dołączone zostało oświadczenie A. Ś. (2) z dnia 25 kwietnia 2016 roku, że zobowiązuje się do zawarcia w terminie 14 dni od dnia zarejestrowania spółki (...) Ś., M. Ś. & W. (...) spółka jawna w rejestrze przedsiębiorców, umowy przeniesienia własności przedsiębiorstwa działającego pod firmą (...) z siedzibą w B., mocą której własność tego przedsiębiorstwa zostanie wniesiona do wymienionej spółki tytułem wkładu.

W dniu 10 maja 2016 roku zawarta została w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi, umowa pomiędzy A. Ś. (2) a spółką (...). Ś., M. Ś. & W. H. sp. j., reprezentowaną przez wspólnika W. H. (1), której przedmiotem było przeniesienie przez A. Ś. (2) tytułem wkładu, własności przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ k.c., działającego pod firmą (...), na spółkę (...). Ś., M. Ś. & W. H. sp. j. Zgodnie z umową w skład przenoszonych przedsiębiorstwa wchodzi każdy składnik materialny i niematerialny, w tym wszelkie prawa i obowiązki wynikające z umów handlowych i innych umów, których stroną jest P. C.A. Ś. (2), a w szczególności oznaczenie indywidualizujące wraz z majątkowymi prawami autorskimi i inne wartości niematerialne, w tym prawa ochronne na znaki towarowe, środki trwałe i wyposażenie, umowy, pozostałe elementy przedsiębiorstwa oraz księgi i dokumenty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Strony oświadczyły, że przedmiotem umowy jest całe przedsiębiorstwo, a także postanowiły, że z dniem przeniesienia spółka nabywa wszelkie prawa i obowiązki wynikające z przejmowanych umów. W dniu 02 sierpnia 2016 roku A. Ś. (2) złożył oświadczenie że zawarta została umowa przeniesienia własności przedsiębiorstwa działającego pod firmą (...), mocą której wniesiono własność tego przedsiębiorstwa do spółki (...). Ś., M. Ś. & W. H. sp. j w B., tytułem wkładu, w terminie określonym w oświadczeniu z dnia 25 kwietnia 2016 roku.

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie dowodów z dokumentów.

W rozważaniach prawnych Sąd Rejonowy wskazał, że dla sprawy zasadnicze znaczenie miało ustalenie, czy spółce (...) Ś., M. Ś. & W. H. sp. j przysługuje roszczenie z tytułu odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki V. (...) w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 21 kwietnia 2016 roku, a więc czy strona powodowa jest czynnie legitymowana do wytoczenia powództwa o jego zapłatę przeciwko pozwanemu ubezpieczycielowi.

W przekonaniu Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, albowiem strona powodowa nie wykazała, że osoba, która podpisywała w imieniu spółki (...) umowę cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania wynikającego ze zdarzenia z dnia 21 kwietnia 2016 roku, posiadała w dacie zawierania tych umów uprawnienie do reprezentowania wskazanej spółki, a więc że oświadczenia zawarte w tych umowach były w istocie składane w imieniu tej spółki, a nie wyłącznie w imieniu własnym Z. B.. Wykazaniu tej okoliczności nie stanowiła informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu, gdyż nie zawiera danych odnośnie stanu na daty zawierania tych umów, lecz jedynie stan aktualny na moment jej wygenerowania. Ponadto niezależnie od tego, czy A. Ś. (2) nabył wierzytelność przysługującą pierwotnie R. i A. P. za pośrednictwem spółki (...), strona powodowa nie wykazała, że nabyła przedmiotową wierzytelność od swojego wspólnika A. Ś. (2), albowiem umowy na które się powoływała, w szczególności przeniesienia własności przedsiębiorstwa na spółkę tytułem wkładu niepieniężnego, zostały zawarte zanim miało nastąpić nabycie wierzytelności od poszkodowanych przez spółkę (...), a następnie przez A. Ś. (2) od spółki (...). Z ustalonych w sprawie okoliczności faktycznych wynika jednoznacznie, że umowa spółki jawnej, w której A. Ś. (2) zobowiązał się do wniesienia swojego przedsiębiorstwa jako wkładu do spółki, została zawarta w dniu 25 kwietnia 2016 roku, a umowa przenosząca własność przedsiębiorstwa, mająca skutek rzeczowy (rozporządzający), została zawarta w dniu 10 maja 2016 roku, natomiast cesje są datowane na 31 maja 2016 roku oraz na 10 czerwca 2016 roku, dopiero więc miesiąc po przeniesieniu własności swojego przedsiębiorstwa na spółkę (...). Ś., M. Ś. & W. H. sp. j, A. Ś. (2) stał się wierzycielem wierzytelności przysługującej pierwotnie poszkodowanym w wyniku zdarzenia z dnia 21 kwietnia 2016 roku (opierając się oczywiście na twierdzeniach pozwu) względem strony pozwanej.

Odwołując się do treści art. 55¹ pkt 4 k.c. i art. 55² k.c. Sąd wskazał, że na dzień 10 maja 2016 roku, kiedy to doszło do przeniesienia własności przedsiębiorstwa (...) na rzecz powodowej spółki, wierzytelność z tytułu odszkodowania za szkodę powstałą w zdarzeniu z dnia 21 kwietnia 2016 roku, nie wchodziła w skład przedsiębiorstwa (...) działającego pod firmą (...), nie mogła zatem stanowić przedmiotu tej czynności prawnej, jest bowiem oczywiste, iż czynność mająca za przedmiot przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55¹ k.c. dotyczy wyłącznie składników należących do tego przedsiębiorstwa w dacie dokonania tej czynności, a nie nabytych przez osobę prowadzącą to przedsiębiorstwo w drodze czynności prawnej dokonanej już po przeniesieniu jego własności na nowego właściciela. Pojawia się tu w ogóle wątpliwość, czy do nabycia przedmiotowej wierzytelności miało dojść w ramach prowadzonej przez A. Ś. (2) działalności gospodarczej, na co zdaje się wskazywać pieczętka na umowie z dnia 10 czerwca 2016 roku, i czy w ogóle A. Ś. (2) prowadził wówczas jeszcze działalność gospodarczą jako osoba fizyczna, skoro zbył należące do niego przedsiębiorstwo na rzecz spółki, której został wspólnikiem.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Strona powodowa zaskarżyła wyrok Sądu Rejonowego w całości i zarzuciła:

1. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego a polegającą na przyjęciu, iż powód nie udowodnił legitymacji procesowej do dochodzenia odszkodowania od pozwanego z siedzibą w W. w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 21 kwietnia 2016 r. bowiem powód nie wykazał aby Z. B. była uprawniona do reprezentacji spółki, a z (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. wynika, iż prokurentem uprawnionym do reprezentacji spółki jest Z. B., zaś powyższe jest informacją jawną, co skutkuje twierdzeniem, iż powód posiada legitymację czynną do występowania w niniejszym postępowaniu;
2. naruszenie prawa materialnego to jest art. 6 k.c. w zw. z art. 363 i k.c. i art. 361 k.c. poprzez przyjęcie, że powód nie udowodnił wysokości szkody oraz swej legitymacji, w sytuacji gdy powód już w załączeniu do pozwu przedstawił obiektywne dowody na powyższą okoliczność, tj. umowę cesji wierzytelności oraz dokumentację w postaci opinii prywatnej której wiarygodność nie budzi wątpliwości, nadto powód sprostował obowiązkowi z art. 6 k.c. składając w pozwie wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej na okoliczność ustalenia zakresu i wysokości kosztów naprawy;

3. naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na treść wyroku a mianowicie art. 217 § 1 k.p.c. w zw. z art. 278 k.p.c. poprzez pominięcie dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej na okoliczność ustalenia zakresu i wysokości kosztów naprawy, pomimo iż biegły wykonał opinię rzetelnie, wyliczenia wskazane przez rzeczoznawcę wskazują na wysokość odszkodowania, która winna zostać wypłacona przez pozwanego, a ten dowód miał istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy w przedmiocie ustalenia wysokości kosztów naprawy;

4. naruszenie prawa materialnego to jest art. 65 k.c. poprzez błędną wykładnię oświadczeń woli stron zawartych w umowie cesji wierzytelności z dnia 10 czerwca 2016 r. , a polegającą na przyjęciu, iż A. Ś. (2) zawarł umowę w ramach prowadzonej działalności gospodarczej A. Ś. (2) P. C., w sytuacji gdy umowa przelewu wierzytelności została zawarta w imieniu P. C. A. Ś., M. Ś. & W. H. s.j. z siedzibą w B., bowiem w czasie zawierania umowy A. Ś. (2) nie prowadził działalności gospodarczej , a był współnikiem spółki jawnej uprawnionym do reprezentowania spółki, w tym podpisywania w jej imieniu umów, zaś przedmiotowa umowa została zawarta na niezmodyfikowanym wzorze umów przejętym przez przedsiębiorstwo (...);

5. naruszenie prawa materialnego, a to art. 29 § 1 k.s.h. poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że A. Ś. (2) nie nabył wierzytelności od poszkodowanego w imieniu spółki jawnej (...).Ś., M. Ś. & W. H. lecz jako prowadzący działalność gospodarczą pod firma (...), w sytuacji gdy A. Ś. (2) jako współnik spółki miał prawo do jej reprezentowania w tym podpisywania w jej imieniu umów w dacie podpisania umowy cesji wierzytelności tj. 8 czerwca 2016 r. i nie prowadził jednoosobowej działalności gospodarczych , lecz był jedynie uprawniony do reprezentowania spółki co też uczynił;

6. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zabranego materiału dowodowego a polegającą na przyjęciu że po stronie powodowej występuje brak legitymacji czynnej do dochodzenia odszkodowania, bowiem wierzytelność wynikająca z umowy cesji zawartej w dniu 10 czerwca 2016 r. nie wchodziła w skład przedsiębiorstwa w dniu podpisania umowy o przeniesieniu własności przedsiębiorstwa przez A. Ś. (2) do spółki (...), w sytuacji gdy A. Ś. (2) zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej pod nazwą A. Ś. (2) P. C. w dniu 6 maja 2016 r., umowę cesji wierzytelności podpisał jako współnik reprezentujący spółkę (...) co skutkuje twierdzeniem, iż powód posiada legitymację czynną do występowania w niniejszym postępowaniu.

W oparciu o powyższe zarzuty domagał się zmiany zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa w całości zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego wedle norm przepisanych za obie instancje, względnie uchylenia przedmiotowego wyroku w całości przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego jako części kosztów procesu.

Domagał się także dopuszczenia dowodu z wydruku Krajowego Rejestru Sądowego dotyczącego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. na okoliczność istnienia legitymacji czynnej strony powodowej do występowania w niniejszym postępowania oraz uprawnienia do reprezentowania spółki przez Z. B..

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu , jakkolwiek zgodzić należy się z apelującym , że na podstawie danych zawartych w ogólnodostępnym rejestrze jakim jest K. Rejestr Sądowy możliwe było wykazanie , iż Z. B. w dacie nabycia przez spółkę (...) wierzytelności od R. P. A. P. była prokurentem uprawnionym do działania w imieniu spółki. Bezspornie sąd ma obecnie zapewniony dostęp do Krajowego Rejestru Sądowego i może weryfikować dane w nim zawarte, zarówno wg stanu aktualnego , jak i stanu archiwalnego. Wydruk z Krajowego Rejestru Sądowego zawiera bowiem adnotację, iż jest to informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu , względnie pełnemu (zawierająca również wpisy wykreślone) , pobrana na podstawie art. 4 ust. 4a ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, czyli przykładowo w dacie orzekania przez Sąd Okręgowy. Jest przy tym możliwa weryfikacja danych wcześniejszych, które zawiera odpis pełny. Równie jawny i ogólnodostępny charakter mają wpisy w Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej.

Dlatego też uznając za zasadne w tym zakresie zarzuty apelującego co do poczynienia przez Sąd niepełnych ustaleń faktycznych co do statusu podmiotów uczestniczących w obrocie wierzytelnością Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Z informacji z Krajowego Rejestru Sądowego dot. numeru (...) wynika, że pierwotnie pod ww. numerem KRS zarejestrowana był (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P., co do której nastąpiła zmiana nazwy na (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. ujawniona w rejestrze w dniu 10 kwietnia 2015 roku.

Z. B. w tej samej dacie została ujawniona jako wspólnik tej spółki, nigdy nie wchodziła w skład organów tej spółki, natomiast w dniu 19.04.2016 r. w rejestrze ujawniono, iż jest prokurentem samoistnym spółki. Wykreślenie z rejestru Z. B. jako prokurenta spółki nastąpiło wpisem z dnia 23.10.2017 roku.

Z kolei na podstawie danych zawartych w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (...) ustalono, że A. Ś. (2) prowadzący przedsiębiorstwo pod firmą (...) ujawniony został 15.09.2012 roku, zaprzestał wykonywania tej działalności w dacie 6.05.2016 roku, przy czym wykreślenie tej działalności nastąpiło w dacie 10.08.2016 r.

Dodatkowo w uzupełnieniu ustaleń Sądu I instancji wskazać należy, że jakkolwiek umowa przenosząca własność przedsiębiorstwa (...) tytułem wkładu do P. C.A. Ś., M. Ś. & W. (...) spółki jawnej zawarta została w dniu 10 maja 2016 roku ze wskazaniem w § 2 ust. 1 i ust. 2, że przedmiotem umowy jest całe przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55¹ k.c. oraz w § 3, że z dniem przeniesienia Spółka nabywa wszelkie prawa i obowiązki wynikające z przejmowanych umów, to poświadczenie notarialne podpisów reprezentantów stron zawierających umowę dokonane zostało przez notariusza P. L. w dniu 6.10.2016 r.

Poczynienie uzupełniających ustaleń przez Sąd Okręgowy nie mogło jednak doprowadzić do zmiany zaskarżonego wyroku, który mimo błędnie zastosowanych przepisów prawa materialnego odpowiada prawu.

Nie ulega wątpliwości, że (...) spółka z o.o. reprezentowana przez prokurenta Z. B. w dniu 31 maja 2016 roku nabyła wierzytelność z tytułu odszkodowania od R. P. i A. P. W dacie tej A. Ś. (2) zgodnie z wpisem w (...) nie prowadził już działalności gospodarczej, jednakże w dniu 10 czerwca 2016 roku przystąpił do umowy ze spółką (...) jako osoba prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą P. C.A. Ś. (2) posługując się numerem NIP i Regon zgodnymi z wpisem do rejestru (...). Twierdzenia apelacji o „pomyłkowym” wykorzystaniu wzoru umowy w relacji między przedsiębiorstwami są nieprzekonywujące i co najwyżej świadczą o niedbalstwie i braku staranności ze strony A. Ś. (2), który w tej dacie mógł co najwyżej nabyć wierzytelność już jako osoba prywatna, skoro jak twierdzi w tej dacie zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej.

Wbrew jednak wnioskowi Sądu I instancji zawarta w dniu 10 maja 2016 roku umowa przenosząca własność przedsiębiorstwa (...) prowadzonego przez A. Ś. (2) nie odpowiadała wymogom stawianym przez art. 75¹ k.c. tj. Nie została zawarta w formie zwykłej pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi, co czyniło ją bezwzględnie nieważną.

Zbyciem jest każde przeniesienie własności. Zbycie przedsiębiorstwa obejmuje wszystko, co wchodzi w skład przedsiębiorstwa, chyba że co innego wynika z treści czynności prawnej albo z przepisów szczególnych (art. 55²) . Zbycie lub wydzierżawienie przedsiębiorstwa i ustanowienie na nim użytkowania wymaga zachowania formy pisemnej z podpisami stron lub ich pełnomocników notarialnie poświadczonymi; brak wymaganej formy powoduje nieważność wymienionych czynności prawnych (art. 73 § 2). Jednakże zbycie przedsiębiorstwa, w którego skład wchodzi nieruchomości, wymaga zachowania formy aktu notarialnego (tak. J. G. Komentarz do kodeksu cywilnego (LexisNexis 2014).

W przedmiotowej sprawie umowa przeniesienia przedsiębiorstwa (...) w rozumieniu art. 55¹ k.c. jako wkładu do spółki jawnej jaką założył m.in. A. Ś. (2) zawarta była w zwykłej formie pisemnej w 10 Maja 2016 r. Oznacza to że zawarta w dniu 10 Maja 2016 r. umowa przeniesienia przedsiębiorstwa tytułem wkładu była bezwzględnie nieważna, a co

najwyżej rozważać można jej ważność z datą notarialnego poświadczenia podpisów to jest z dniem 6 października 2016 r.

W tej jednak dacie realizują się wątpliwości, które w apelacji wyrażała strona powodowa, a mianowicie że skoro w dniu 10 czerwca 2016 r. – tj. w dniu zawarcia umowy cesji ze spółką (...) Sp. z o.o. w P. A. Ś. (2) nie prowadził już jednoosobowej działalności gospodarczej jako P. C.A. Ś. (2) – zatem nie mógł już nabyć do swego przedsiębiorstwa przedmiotowej wierzytelności. Wbrew jednak stanowisku apelującego nie sposób przyjąć, że A. Ś. (2) działał jako reprezentant spółki jawnej (...). Ś. , M. Ś. & W. H. w B., jakkolwiek zgodnie z art. 29 k.s.h. mógł występować w takim charakterze – albowiem z treści umowy taka okoliczność bynajmniej nie wynika. Próba naprawy oczywistej niestaranności na potrzeby uzyskania korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, poprzez formułowanie w apelacji twierdzeń o rzeczywistej roli A. Ś. (2) przy zawieraniu umowy w dniu 10 czerwca 2016 roku nie może jednak odnieść skutku, albowiem nadrzędnym celem prowadzonej działalności gospodarczej winna być rzetelność kontraktowania i pewność obrotu, tak aby osoby trzecie miały poczucie, iż spełniane świadczenie trafia do właściwego odbiorcy. Nie jest zatem uzasadniony zarzut naruszenia przez Sąd I instancji art. 65 k.c. jeśli to reprezentant strony powodowej popełnił błąd posługując się nieprawidłowym formularzem umowy – w relacjach z innym przedsiębiorcą.

Skoro strona powodowa i jej przedstawiciel nie podolali obowiązkowi dokonania czynności prawnych we właściwej formie i przy udziale prawidłowo reprezentowanych podmiotów, to konsekwencje tej niestaranności winni sami ponosić, tym bardziej że w tych okolicznościach strona pozwana nie ma gwarancji iż należność mogłaby być dochodzona także przez (...) Spółkę z o.o. w P..

Zważywszy, że Sąd Okręgowy za Sądem I instancji przyjął, że niedoszło do skutecznej cesji wierzytelności w zakresie odszkodowania jakie mogłoby przysługiwać R. P. i A. P. – zbędne jest odnoszenie się do zarzutów dotyczących uchybieniu przez Sąd przepisom prawa procesowego i nieprzeprowadzeniu postępowania dowodowego w zakresie ustalenia wysokości szkody, skoro jej zapłaty strona powodowa domagać się nie może.

Z tych też względów apelacja strony powodowej jako bezzasadna musiała ulec oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając stronę powodową obowiązkiem zwrotu stronie pozwanej kosztów zastępstwa przez profesjonalnego pełnomocnika w wysokości ustalonej zgodnie z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Barbara Kursa SSO Katarzyna Biernat-Jarek SSO Renata Stępińska